

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.92/2015/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. július hó 01. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. április hó 09. napján kihirdetett KB.II.39/2014/30/1. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott I. tényállási pontban értékelt korrupciós bűncselekményét jogtalan előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk. 294. § (1)-(3) bekezdés a) pont ac) alpont.), a közbizalom elleni bűncselekményét 2 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének, a II. és III. tényállási pontban értékelt közbizalom elleni bűncselekményeit 1-1 rendbeli Btk. 343. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. április 9. napján kihirdetett Kb.II.39/2014/30/1. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettében, valamint 4 rb. a Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pontjában ütköző közokirat-hamisítás büntettében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi fogházbüntetésre és lefokozásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy az I.r. vádlott a büntetés fele részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettében, és 2 rb.a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 200 euró vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, és a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az elsőfokú katonai tanács rendelkezett még az eljárás során lefoglalt tárgyakról és kötelezte az I.r. vádlottat az eljárás során felmerült 13.430,- ft, míg a II.r. vádlott 5.430,- ft bűnügy költség megfizetésére. Az eljárás során felmerült további 99.160,- ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész az I.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, míg a II.r. vádlott esetében három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn

belül a II.r. vádlott vonatkozásában is tudomásul vételt jelentett be. Az I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A II.r. vádlott és védője szintén három napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében. Ezt követően a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsához 2015. május 5. napján érkezett közös beadványukban a II.r. vádlott és védője a fellebbezésüket visszavonták, így az ítélet **II.r.** vádlott tekintetében 2015. május 5. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.835/2015/1. számú átíratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa tanácsülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, és az I.r. vádlott szabadságvesztését a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben rendelje végrehajtani, egyebekben az a elsőfokú bíróság ítélete helyben hagyására tett indítványt. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács perrendszerű eljárás keretében ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A releváns bizonyítékokat megvizsgálta, értékelte és elsősorban az I.r. vádlott beismerő vallomására támaszkodva megalapozott tényállást állapított meg, amely felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság az általa rögzített tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket. Az I.r. vádlottal szemben inkább enyhének, mint eltúlzottnak tekinthető büntetést szabott ki, ezért az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint azonban az elsőfokú katonai tanács a nyomatékos enyhítő körülmények fennállása mellett is már elegendő kedvezményt biztosított az I.r. vádlott részére, ezért nem tartotta indokoltnak az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását. Bár ügyészi fellebbezés az ügyben nem került bejelentésre, azonban a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a végrehajtási fokozatnak a fogháztól börtönre történő megváltoztatása súlyosítási tilalomba nem ütközik.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, egyikről saját háztartásában másíkról tartásdíj fizetése útján. A vádlott mindkét szülője idős rokkant nyugdíjas személy, akiket ő gondoz. Az I.r. vádlottnak lakóingatlana vonatkozásában hiteltartozása van, amit jelenleg is rendszeresen törleszt. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését indokolja az is, hogy a bűncselekmények elkövetésétől már közel három év eltelt. A védői álláspont szerint a vádlottal szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés érintetlenül hagyása a büntetési célokon túlmenő hátrányt jelentene, hiszen elsősorban hozzátartozóit, idős szüleit, kiskorú gyermekeit sújtaná.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítés, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, és a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtett érveket ismételte meg.

Az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.349.§ (1) bekezdése alapján azonban mellőzte a felülbírálatot a II.r. vádlott vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy az ő tekintetében az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A vádlottakkal és a tanúval szemben kihallgatásokat megelőzően törvényes figyelmeztetéseket alkalmazott, az okirati bizonyítékokat is a megfelelő formában tette a tárgyalás anyagává. A katonai ülnök személyében beállt változásra figyelemmel a tárgyalás addigi anyagának ismertetésével ismételte meg a tárgyalást.

A törvényszék katonai tanácsa a tényállás megállapítása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékok értékelését elvégezte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson a terhére rótt bűncselekmények kapcsán bűnösnek érezte magát, nem kívánt részletes vallomást tenni, azonban elismerte, hogy a vádiratban írtakkal egyezően elkövette a bűncselekményeket. A Be.291.§ (1) bekezdése alapján felolvasásra került a nyomozás során tett vallomása, mely teljes körű, a tényekre és a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás volt. Így az elsőfokú katonai tanács a tényállást az I.r. vádlott beismerő vallomása, az azt alátámasztó egyéb bizonyítékok, így a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, valamint a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján, tehát egymással összhangban álló bizonyítékokra alapozva állapította meg.

Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontja alapján kisebb részben megalapozatlan, mert az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A történeti tényállás III. pontjában ugyanis az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy az I.r. vádlott 2013. szeptemberében, pontosabban meg nem határozható időpontban követte el az ott leírt cselekményt. Ehhez képest a nyomozati iratok 285. naplószáma alatt rendelkezésre áll, és a tárgyaláson ismertetésre került a szolgálatvezénylet, mely szerint a vádlott 2013. szeptember 19-én 19.30 -tól 20-án 8.00 óráig ügyeletes helyettesi szolgálatot látott el, melyből következően ő ebben az időben jogszerűen férhetett hozzá az átléptető bélyegzőkhöz. Nem kétséges tehát, hogy a 2013. szeptember 20-i dátumsorral bíró bélyegző lenyomatot mikor helyezte el. Ezért a másodfokú katonai tanács a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a helyes ténybeli következtetést levonva a III. tényállási pontot annyiban helyesbíti, hogy „a 2013. szeptember 19.-20-ai ügyeletes helyettesi szolgálata során” helyezte el az I.r. vádlott ... szerb állampolgár magánútlevelében a bélyegző lenyomatot.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által ekként helyesbített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekmények jogi minősítését illetően.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa az I.r. vádlottnak a I. tényállási pontban írt korrupciós bűncselekményét a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítette. A Btk.294.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kéréjével vagy elfogadójával egyetért. A (3) bekezdésben foglaltak szerint a cselekmény súlyosabban minősül, ha az (1) bekezdésben meghatározott esetben a) a jogtalan előnyért aa) hivatali köteletségét megszegi, ab) hatáskörét túllépi, vagy ac) hivatali helyzetével egyébként visszaél. A I. tényállás alapján megállapítható, hogy ekkor az I.r. vádlott hőkamerakezelő-segéd szolgálatot látott el, tehát nem férhetett hozzá a bélyegzőkhöz, jogszerűen nem volt lehetősége a két külföldi útlevélben bélyegző lenyomatot elhelyezni. A vádlott ezen a

napon az ügyeletes helyettes éberségét kijátszva, őt mintegy megtévesztve fért hozzá a bélyegzőkhöz. Nem a saját hatáskörében és feladatkörében eljárva használta azokat, ezért esetében a hivatali kötelességét megszegve fordulat nem valósult meg. Épp az ügyeletes helyettes személyes ismeretségét felhasználva, neki a segítségét felajánlva, tehát hivatali helyzetével egyébként visszaélve valósította meg ezt a cselekményt. Ezt az álláspontját támasztja alá a BH.1995/387. sz. közzétett eseti döntés. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottnak a I. tényállási pontban értékelt korrupciós bűncselekményét a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pont ac) alpont szerint minősülő a jogtalan előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítette. Ebből következően az I.r. vádlottnak a I. tényállási pontban írt közbizalom elleni bűncselekménye nem minősülhet a rendelkező részben írt, a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontjában írt cselekményként, figyelemmel arra, hogy ezt a bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki hivatali hatáskörével visszaélve a) hamis közokiratot készít, b) közokirat tartalmát meghamisítja, vagy c) lényeges tényt hamisan foglal közokiratba. Az I.r. vádlott hőkamerakezelő-segéd szolgálatában nem a saját hivatali hatáskörével visszaélve valósított meg a bűncselekményt, mert a kérdéses szolgálatban útlevelekbe történő bélyegzés átléptető bélyegzők kezelése nem tartozott a hatáskörébe. A vádlott ezen cselekménye 2 rb. a Btk.342.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző közokirat hamisítás büntettének minősül, mert az I.r. vádlott nem hivatalos személyként saját hatáskörében eljárva, a valótlan adatnak az útlevélbe történő bélyegzésével a közokirat tartalmát meghamisította.

Az I.r. vádlott a nyomozás során tett vallomásában nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a I. tényállási pontban leírt eseten kívül milyen szolgálathoz köthetően valósított meg közbizalom elleni bűncselekményeket. A III. tényállási ponttal kapcsolatban a tényállás pontosítása is megtörtént, és a vádlotti vallomás azt tartalmazza, hogy útlevélkezelői vagy ügyeletes-helyettesi szolgálatok során helyezte el a bélyegzőt az I.r. vádlott olyan útlevelekben, amelyeknek tulajdonosa nem volt jelen. A II. és III. tényállási pontban az elsőfokú bíróság által értékelt közbizalom elleni bűncselekmények azonban nem a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülnek, hiszen az I.r. vádlott magatartása nem lényeges tény, hamisan történő közokiratba foglalása, hanem a meglévő közokirat tartalmának meghamisítása. A lényeges tény hamis közokiratba foglalásával csak az a hivatalos személy valósíthatja meg e bűncselekményt, ha a közokiratot maga készíti. (BH.2004/49.) Ezért a másodfokú bíróság **I.r. vádlottnak** a II. és III. tényállási pontban értékelt közbizalom elleni bűncselekményeit 1-1 rb. a Btk.343.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző közokirat hamisítás büntettének minősítette.

Az I.r. vádlottnak és védőjének az enyhítés, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése érdekében előterjesztett fellebbezése, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a súlyosabb végrehajtási fokozat alkalmazása érdekében előterjesztett indítványa nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 8. oldal 3. bekezdésében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az enyhítő körülmények számára és súlyára figyelemmel eltért a halmazati, és középértékes büntetés kiszabási szabályoktól, enyhítő rendelkezés alkalmazásával az adott bűncselekményre előírt törvényi minimum alatt határozta meg a szabadságvesztés tartamát, eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot alkalmazott és a vádlottra nézve kedvezőbben állapította meg a feltételes szabadságra bocsátás időpontját is. A vádlott a korrupciós bűncselekmény elkövetésével méltatlanná vált a közügyek gyakorlására is, azonban az elsőfokú katonai tanács enyhébb módon csak a rendfokozat viselésére való méltatlanságára koncentrálna lefokozás katonai büntetést szabott ki vele szemben. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa tehát,

az I.r. vádlott büntetésének kiszabása során minden lehetséges kedvezményt alkalmazott vele szemben, a rendelkező részben írt büntetés nem eltúlzottan súlyosnak, hanem inkább enyhének tekinthető, tehát a további enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Fellebbviteli Főügyészségnek a súlyosabb végrehajtási fokozat megállapítására vonatkozó indítványa sem vezethetett eredményre. Az elsőfokú ítélet ellen a katonai ügyész nem jelentett be fellebbezést ezért a másodfokú bíróság súlyosításra irányuló fellebbezés hiányában annak megváltoztatását nem látta indokoltnak.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács **I.r.** vádlott tekintetében - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2016. július hó 1.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. július 1.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül

Iván Erika
bíróügyiügyintéző